

3-års-reglen, men nu er der altså lige pludselig indført en 5-års-regel med Socialdemokratiets velsignelse.

Derudover er der en række mindre problemer i det fremsatte lovforslag. Som jeg spurgte hr. Svane: Hvorfor åbner denne lov for, at flygtninge i en situation, hvor de ikke kan komme tilbage til Kosova – i en situation, hvor de ikke kan komme tilbage til Kosova – kan blive tvangsdeporteret til nærområdet? Tvangsdeporteret til nærområdet. Det er jo den åbning, som ligger. Vi har spurgt ministeren. Vi har fået et svar, som ikke svarer på spørgsmålet. Og når der er sådan nogle ubesvarede spørgsmål, så er det klart, at man bliver betænkelig, betænkelig i forhold til den nuværende regering, men så sandelig endnu mere betænkelig i forhold til en anden regering, som man kunne forestille sig ville afløse den nuværende regering.

Der er så opstået, som hr. Svane også er inde på, en diskussion om midlertidighed. Og der har vi fra Enhedslistens side fremstrakt en hånd til regeringen, ikke bare af hensyn til hr. Melchior, men også af hensyn til hr. Melchior, fordi vi synes, det her er en vigtig situation. Vi synes, det er vigtigt at få det bredest mulige flertal. Derfor har vi sagt: O.k. Lad os lave en midlertidig ordning i 6 måneder, som giver en første afklaring i Kosova. Der har vi en første afklaring. Det er før vinteren. Så ved vi, om det her kommer til at gå ind i næste år, eller det kan løses inden.

For det andet giver vi 6 måneder, hvor flygtningene kan få mulighed for lige at samle sig og finde ud af, hvad de egentlig vil med deres tilværelse, og vi giver så endelig 6 måneder til, at det danske asylsystem kan indstille sig på at begynde at asylsagsbehandle de mange asylansøgninger, hvis situationen i Kosova ikke bedrer sig. Det er et tilbud til regeringen.

Problemet er bare, at det tilbud har regeringen ikke taget imod. Regeringen insisterer på, at man i 2 år skal forhindre flygtningene i at få behandlet deres asylansøgning. Det er formentlig både noget, regeringen ønsker – det vil jeg da næsten tro – men det er selvfølgelig også et tilbud til Venstre og De Konservative for at få dem til at acceptere det her. Og det er jo klart, at det tilbud er et brud med den tradition og den ånd, som ligger i flygtningekonventionen af 1951, fordi udgangspunktet dér er, at man behandler asylansøgninger, når de kommer, og at man ikke bare kan udskyde behandlingen af en asylansøgning.

Og det er jo i præcis den sammenhæng, at diskussionen fra UNHCR er interessant. Det er interessant, når UNHCR i sit papir fra den 6. april 1999 skriver:

»Alle de, der i den aktuelle situation flygter til nabolandene, er unægtelig flygtninge under det bredere UNHCR-mandat, og ingen vil stille spørgsmål ved deres tvingende behov for international beskyttelse«.

Man skriver senere:

»Det vil sige, at de er flygtninge i overensstemmelse med kriterierne for 1951-konventionen«.

Og man fortsætter:

»Det er under disse forhold, at UNHCR udsender en appel til alle modtagende lande om at byde flygtninge velkommen til sikkerhed, registrere dem og at garantere acceptable og sikre opholdsforhold, så længe deres behov for beskyttelse fortsætter. Nogle steder kan dette ske gennem de almindelige asylprocedurer. Hvor der imidlertid ikke er nogen asylprocedurer til stede, eller hvor storstilet tilstrømning finder sted, således at asylprocedurer ser ud til at blive oversvømmet, anbefaler UNHCR kraftigt, at staterne tager alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for at sikre flygtningenes adgang og umiddelbare beskyttelse«.

Det er jo klar tale. Danmark er jo ikke et land, der ikke har asylprocedurer. Vi har asylprocedurer. Danmark er ikke et land, som trues af en markant oversvømmelse af flygtninge, fordi vi tilbyder at tage 1.500. Vi er altså ikke under dem, der bliver nævnt som undtagelserne. Vi er under dem, som man opfordrer til at bruge de normale asylprocedurer.

Derfor er det meget kedeligt, at man ikke gør det, men at man insisterer på at forhindre flygtningene i at søge asyl i op til 2 år, og at man dermed forlænger den usikkerhed i over 5 år, som flygtningene kommer til at have. Det er ikke nogen god start, hvis det ulykkelige skulle ske, at en række af de flygtninge bliver tvunget til at fortsætte deres liv i Danmark.

Vi er kede af, at regeringen ikke har taget imod vores tilbud. Vi forstår det godt. Det er indrømmelserne til Venstre og De Konservative; det er indrømmelserne til de fremmedfjendske strømninger i samfundet og i Socialdemokratiet selv. Vi tror ikke, det vil lykkes.

Der, hvor vi har haft bedst succes med at gå op mod fremmedfjendske holdninger, er lige præcis i forbindelse med revision af bosnierloven, hvor også Socialdemokratiet og Det